

Juraj Posarić, Zagreb
SO "Seljescišar"

ORGANIZIRANE SPELEOLOŠKE ISTRAŽIVANJA

Organiziranje speleoloških istraživanja je skup radnji koji ima za svrhu provesti istraživanje nekog speleološkog objekta od zamisli o istraživanju do procjene uspjeha, istraživanja, tako da trud i sredstva budu što razumnije upotrijebljeni. Dobre organizirane speleološke istraživahje ispunjava, po završenoj akciji, sudioničke zadovoljstvom, jer je objekt savladan jednostavno, svi sudionici su iznijeli teret napora podjednako, nije bilo nepotrebnih čekanja i cijelo istraživahje je proteklo, bez obzira na težinu objekta, ležerno i "samo od sebe".

Ako shvatimo organiziranje speleološkog istraživanja u smislu razumnog korišćenje opreme, tehnike i ljudi na nekom objektu, tako da se da on bude savlada u najkraćem vremenu s najmanje ljudi i sredstava, onda možemo o organiziranju speleološkog istraživanja govoriti i kao o "ekonomici speleološkog istraživanja".

Speleološka istraživanja u Jugoslaviji imaju pravo organizirati isključivo građani SFRJ, a strani državljanini mogu istraživati u suradnji s našim organizacijama, po dobivenoj dozvoli od nadležnog organa (RSIZ, RSUP) u skladu sa Zakonom. Organizacije koje se bave speleološkim istraživanjima i organiziraju ih ili organizacije udruženog rada kojima je to jedna od osnovnih djelatnosti (Institut za geološka istraživanja, Prirodoslovni muzej, fakultet i sl.), ili društvene organizacije Socijalističkog saveza radnog naroda Jugoslavije, osnovane za takvu djelatnost na temelju slobodnog udruživanja radnih ljudi i građana (Speleološko društvo, Speleološki klub, Speleološki odsjek planinarskog društva i sl.).

U sklopu planinarstva speleologija je organizirana po Speleološkim odsjecima planinarskih društava i oni su, u pravilu, organizatori speleoloških istraživanja. Velika speleološka istraživanja, kada broj ljudi u nekom odsjeku ili količina opreme ne zadovoljava za istraživanje nekog objekta, organiziraju se odsjeci zajednički, ili neposrednim međusobnim dogовором, ili dogовором preko Komisije za speleologiju Planinarskog saveza Republike ili Jugoslavije.

Unutar odsjeka za organiziranje speleoloških istraživanja zadužuju se u pravilu najiskusniji speleolozi ili speleološki instruktori.

Osoba kojoj je povjereno organiziranje i provođenje speleološkog istraživanja zove se vođa istraživanja i bira se na sastanku Odsjeka. Vođa istraživanja odgovara Odsjeku za tok i rezultate istraživanja, sigurnost ljudi i opreme, odnose cijele ekipe prema organima uprave i stanovništvu tamo gdje se istražuje. Po završetku akcije ono istraživanju podnosi izvješće. Uz odgovornost, vođa istraživanja ima određena prava i dužnosti. On ima pravo odabrati osobe s kojima će provesti istraživanje prema poznavanju njihovih sklonosti, znanja, specijalnosti i tjelesnih i psihičkih mogućnosti, tj. on sastavlja ekipu. Ima pravo zabraniti bilo kojem pojedincu sudjelovanje u istraživanju, ako smatra da bi njegovo sudjelovanje moglo nepovoljno djelovati na tok istraživanja ili homogenost ekipe; isto tako može takvog pojedinca može udaljiti iz istih razloga i za vrijeme samog istraživanja. Za vrijeme istraživanja vođa istraživanja provodi dogovoren plan akcije, organizira i odabire podekipe i njihove vođe, rješava sve iskršle probleme i donosi odluke o promjeni toka akcije u slučaju nepogoda, tehničkih teškoća ili nesreća. Svi sudionici istraživanja moraju poštovati odluke vođe istraživanja. Za sve nezgode koje proisteknu iz nepoštivanja odluka vođe istraživanja, vođa istraživanja nije odgovoran.

Sve osobe koje sudjeluju u istraživanju čine speleološku ekipu (momčad). Veličina ekipe ovisi o broju raspoloživih ljudi koji mogu sudjelovati u istraživanju, veličini i zahtjevnosti speleološkog objekta, o načinu organiziranja istraživanja i tehnicu istraživanja. Najmanji preporučljivi broj članova ekipe je tri, a najmanji dozvoljeni dva, s time da kod vertikalnih objekata (jama ili ponora) jedan član mora ostati na ulazu objekta. Pojedinac u speleologiji ne znači ništa; u slučaju bilo kakve nezgode nema mu tko pomoći, a ne jedanput se dogodilo da je, dok su svi speleolozi bili u podzemlju, netko od mještana odvezao i odnio sa sobom uže ili bacio nešto u jamu. A opasnost od naglog nadolaska vode u ponore, kada ekipe o tome nemaju nitko obavijestiti, nije potrebno posebno isticati.

Svaki član Odsjeka koji želi biti član istraživačke ekipe mora biti zdrav i u dobroj tjelesnoj kondiciji, mora vladati speleološkom tehnikom i imati kompletну i ispravnu speleološku osobnu opremu. O tome da li neki član zadovoljava za sastav ekipe s obzirom na svoje iskustvo, odlučuje vođa istraživanja na temelju podataka iz osobnog speleološkog kartona koji se mora voditi za sve članove

speleološkog odsjeka, te na temelju vlastitog poznavanja tog člana.

Vrste speleoloških istraživanja

Kada se sazna za postojanje nekog speleološkog objekta, bilo po pričanju ljudi, iz literature ili na neki drugi način, organizira se izlazak na teren koji ima za cilj prikupiti što više podataka o objektu, kako bi se on mogao potpuno istražiti. Takva (akcija) se zove predistraživanje ili rekognosciranje (lat. recognoscere → prepoznavati). Predistraživanje mora dati slijedeće podatke o objektu:

1. Vrsta speleološkog objekta (špilja, jama, ponor, izvor, ledenica, složeniji sl.),

2. Točan položaj (koordinate) ulaza u topografsku skicu terena uz objekt,

3. Opis pristupa, objektu,

4. Skicu objekta ako ju je moguće načiniti,

5. Procjenu dubine, objekta

6. Mogućnost transporta opreme do objekta u ulazu,

7. Mogućnost organiziranja logora (postojanje naselja, vode i sl.) i

8. Sve ostale dostupne podatke (da li je ujedno prije ulazio, legende o objektu i sl.).

Na predistraživanje je potrebno uzeti pribor za topografsko mjerjenje - kartu, kompas, mjernu vrpcu, visinomjer, trokut i olovku, pribor za crtanje, fotoaparat i sat, te blok za pisanje i formular "zapisnik speleološkog istraživanja" u koji se upisuju skupljeni podaci. Podaci moraju biti skupljeni i zapisani tako, da netko tko nije bio na predistraživanju može bez problema pronaći objekt i početi s istraživanjem.

Procijeniti dužinu špilja je relativno/jednostavno, jer se već i za predistraživanja objekt može proći većim dijelom pa se može djelomično mjeriti duljinom brojenjem koraka ili slično, ali problemi nastupaju pod procjenom dubine vertikalnih dijelova ili vertikalnih objekata, kada vertikalu ne možemo proći. Za to se služimo procjenom dubine na osnovi mjerjenja vremena slobodnog pada kamena. To se radi tako, da se u jamu ispusti kamen i mjeri vrijeme koje je potrebno da udari u stijenu ili dno (policu) te se pogleda u tablicu (PRILOG) kojoj dubini odgovara vrijeme pada. Ako sa sobom nema-

mo tablicu, anda (se možemo) poslužiti slijedećom izrazom:

$$H = 5 \cdot t^2$$

gdje je

H - dubina vertikale u metrima i

t - vrijeme pada kamna u sekundama

Rezultati dobiveni ovim izrazom ~~su u došta~~ dobrom slaganju sa stvarnim dubinama vertikal do 150 metara, a za dublje objekte treba užeti u obzir pogreške koje se javljaju zbog netočnog očitavanja vremena, otpora zraka koji raste neproporcionalno povoćanju brzine pada i brzine zvuka (15 dubine od 300 metara zvuk putuje na površinu 1 sekundu). Te pogreške su uzetene obzir pri sastavljanju tablice francuskih speleologa.

Kada su poznati podaci o objektu pristupa se planiranju speleološkog istraživanja. Speleološko istraživanje je niz radnji koje se moraju provesti da bi se neki speleološki objekt savladao i kompletne dokumentirao. Da je neki speleološki objekt istražen dokazuje se ~~načrtom speleološkog objekta~~ i ispunjenim zapisnikom speleološkog istraživanja. Prema teškoći speleološkog objekta i raspoloživoj opremi razlikujemo slijedeće organizacijske tipove speleoloških istraživanja:

Jednodnevna istraživanja se provode u manjim i dostupnim speleološkim objektima kada je moguće u jednom danu doći do ~~objekta~~, istražiti ga i vratiti se. Jednodnevna istraživanja se provode većim speleološkim objektima ako je potrebno istražiti dio objekta do kojeg je relativno lako doći.

Višednevna istraživanja se provode pri istraživanju velikih speleoloških objekata, sustava (sistema) speleoloških objekata ili područja sa speleološkim objektima, a razlikujemo dva tipa:

a) Speleološki logori se organiziraju radi istraživanja nekog velikog objekta kada je dio ekipe smješten neposredno kod ulaza u objekt, ili kada se u blizini logora nalazi više speleoloških objekata pa se ekipe smjenjuju u logoru i objektima;

b) Speleološke ekspedicije se najčešće organiziraju u potpuno neistražena područja, a ekipa istražuje speleološke objekte redom kako nailazi na njih i cijelo vrijeme transportira opremu.

Za vrijeme ekspedicija, ~~a one~~ se najčešće provode ~~u krajevinu~~ izvan naše zemlje, kombiniraju se oba tipa istraživanja, putujući (ekspedičijski) i stacionarni (logorski).

Ovisno o dostupnim podacima o objektu, raspoloživoj opremi ~~te~~ broju i uvježbanosti ljudi, planira se tok i način provodjenja istraživanja speleološkog objekta. PLAN ISTRAŽIVANJA sadrži slijedeće elemente:

- A)- Broj raspoloživih speleologa i njihovu uvježbanost,
- B)- Količinu i vrstu speleološke opreme,
- C)- Položaj objekta i pristup do njega,
- D)- Poznate podatke o objektu (dubina, voda i sl.),
- E)- Uvjete za organizaciju logora,
- F)- Najpogodniju tehniku istraživanja,
- G)- Sustav komuniciranja u objektu,
- H)- Provedbeni plan istraživanja (Redoslijed ulaza, proj i sastav ekipa te njihovu funkciju, bivakiranje i sl.), a to se može prikazati i dijagramom toka istraživanja (Slika 1),
- I)- Način i opremu za spasavanje i
- J)- Rezervni plan u slučaju nepogode.

Ispunjavanje elemenata plana i razumno sjedinjavanje svih dostupnih sredstava i mogućnosti rezultira organizacijom speleološkog istraživanja.

Svi navedeni elementi i predradnje nisu potrebni kod planiranja istraživanja jednostavnijih horizontalnih objekata, ali ako želimo istraživati složenije speleološke objekte, a posebno vertikalne ili one s vodom, onda treba sve elemente plana savjesno odabratи. Potrebno je uvijek imati u vidu da uspjeh speleološkog istraživanja ovisi o najlošjem detalju u organizaciji istraživanja.

Kako se provodi istraživanje speleološkog objekta, najbolje se može pratiti na organizaciji provedbe istraživanja vertikalnog speleološkog objekta, a to je vidljivo iz slijedećih točaka:

- obavi se predistraživanje objekta i napravi okvirna skica plana istraživanja;
- sastanu se zainteresirani speleolozi, kompletiraju potrebnu osobnu speleološku opremu i obave potrebne tehničke vježbe i fizičke pripreme;
- izabere se prikladna tehnika istraživanja i kompletira potrebna kolektivna oprema;
- ovisno o tehnici istraživanja i spremnosti pojedinaca oblikuju se ekipe i podjele zaduženja;
- transportira se materijal do objekta, a način ovisi o položaju objekta i sredstvima za transport koja su na raspolaganju;

u blizini

- organizira se logor ~~na~~ ulaza i pripremi sustav veze;
- u objekt ulaze ekipe prema provedbenom planu (transportna, jurišna, dokumentacijska itd.);
- u objektu se rješavaju tehnički problemi vezani uz napredovanje i transport opreme, obavlјaju se dokumentacijski radovi i transport potrebnog materijala;
- ekipe izlaze iz objekta, transportira se oprema na površinu, transportira se oprema od objekta;
- obave se "kabinetski" dokumentacijski radovi i analizira organizacija istraživanja te planira slijedeće, ako istraživanje nije dovršeno.

Vidljivo je da se prilikom istraživanja ukupni broj speleologa (ekipa) dijeli na manje skupine - podekipe, ^{ih svrha} koje imaju posebna zaduženja*;

Transportna podekipa (ili više njih, ovisno o složenosti objekta) prenosi opremu u objekt do mesta gdje je to potrebno (osiguravalište, mjesto za bivak), a satoji se od speleologa koji su dobrih fizičkih sposobnosti i poznaju tehniku istraživanja i savladavanja tehničkih problema u objektu. To mogu biti speleolozi-pripravnici i speleolozi, a na manje zahtjevnim dijelovima objekta i suradnici. Transportnu ekipu vodi iskusni speleolog i on je odgovoran za rad ekipe vodji istraživanja.

Jurišna podekipa se sastoji od najiskusnijih i najspremnnijih speleologa, a ima za cilj dosegnuti kraj objekta uz surađnju svih ostalih sudionika istraživanja. U slučaju ~~potrebe nezvanične~~ kada bise moglo pretjerano produžiti istraživanje, članovi jurišne podekipe crtaju nacrt i skupljaju podatke za dokumentaciju istraživanja. U velikim i složenim objektima jurišna ekipa boravi ^{u objektu} i po nekoliko dana neprekidno, a odmara se u logorima u podzemlju - bivacima.

Dokumentacijska podekipa, koja se sastoji od speleologa koji dobro vladaju tehnikom snimanja nacrta i mjerjenja objekta, fotografijom, znanjima o skupljanju biološkog, geološkog i drugog materijala i podataka ~~ulazi~~ u objekt iza jurišne ekipe, koristi već postavljena osiguravališta i opremu, a ima za svrhu prikupiti sve moguće podatke za izradu nacrta objekta i popunjavanje Zapisnika speleološkog istraživanja (vidi: Speleološka dokumentacija). Dokumentacijska ekipa u ~~prvili~~ izlazi iz objekta s kompletnim nacrtom istraženog dijela speleološkog objekta - radnim nacrtom koji svoj konačni oblik dobiva tek po povratku s terena - jer je to jedini dokumenat kojim se može dokazati da je objekt stvarno istražen.

Podekipa za vezu ima za posao postaviti sustav veze izmedju površine i ekipa u objektu i ekipa u podzemlju. Ako se veza organizira telefonom, onda postavlja telefonsku liniju na potrebna mesta i brine se da ona radi, ako se organizira radiovezom (voki-toki) onda članovi te podekipe stoje na ključnim točkama objekta i održavaju vezu za vrijeme cijelog toka akcije; često će to morati obaviti glasom ili zviždaljkom. Isto tako članovi podekipe za vezu moraju u svakom trenutku biti spremni da važnu vijest za sigurnost ljudi ili sl. (up.) nadolazak vode, nesreću ili sl. ili jave osobno (kao kuriri). Kod sporazumijevanja glasom ili zviždaljkom u objektu mora vladati mir davše znakovi razumijevanja, a dogovoreni su slijedeći znaci:

Glasom	Zviždaljkom	Znači
STOJ	1 zvižduk —	Stao sam!
VU-CI	2 " — —	Želim gore
PO-PU-STI	3 " — — —	Želim dolje
STI-GA-O SAM	Više zvižduka - - -	Može slijedeći
AAAAAAA	Jedan dugi _____	Trebam pomoći

Ti znaci vrijede bez obzira da li se radi klasičnim speleološkim tehnikama (ljestvice, vitlo) ili pomoću užadi.

Osim podekipa u objektu postoji i rezervna ekipa koja mora biti spremna u svakom trenutku uskočiti po bilo kakvom zadatku (transport, spašavanje i sl.). Za te namjene treba posebno planirati i nužnu opremu.

Pri organizaciji velikih akcija logorskog tipa treba posebno organizirati snabdijevanje hranom i vodom i zadužiti pojedince za taj posao. Isto tako, vodja istraživanja mora voditi računa o tome da svi budu podjednako opterećeni zaduženjima i da im bude osiguran odmor. U toku noći u logoru mora uvijek netko biti budan, kako bi mogao probuditi ostale u slučaju potrebe.

Osim navedenih dužnosti, netko iz dijela ekipe na površini mora voditi DNEVNIK SPELEOLOŠKOG ISTRAŽIVANJA. To je teka u koju se upisuje kad je netko ušao u speleološki objekt, s kojom namjenom, do kada je i kada stigao i kada se vratio. To je osobito važno kod istraživanja u kojima sudjeluje više od deset ljudi pa je teško u svakom trenutku znati gdje je tko i može se dogoditi da se dvojica istovremeno spuštaju ili podižu po istoj vertikali, da netko ostane u jami kad je već izvučena oprema ili slično.

Po završenom istraživanju, osim završavanja "kabinetskih" poslova vezanih uz dokumentaciju, provodi se i analiza organizacije speleološkog istraživanja koja ima za cilj uočiti moguće nedostatke u istraživanju kako bi se oni izbjegli u slijedećim akcijama u istom ili drugim objektima. Analiza mora dati odgovor na slijedeće pitanja:

- da li je bilo dovoljno ljudi,
- da jesu ljudi bili dobro opremljeni i uvježbani,
- da li je korišćena dobra speleološka tehnika,
- da li je korišćena oprema zadovoljila zahtjevima objekta, korišćenoj tehniци i sigurnosti istraživanja,
- da jesu podekipe bile dobro odabранe,
- da li je u toku istraživanja bilo nepotrebnih radnji i mrtvih hodova (nepotrebna čekanja, udvostručenje ekipa i sl.),
- da li transport bio djelotvoran itd.

Pri analiziranju organizacije istraživanja je vrlo korisno načiniti VREMENSKI DIJAGRAM TOKA ISTRAŽIVANJA. Kako se on danas često susreće u literaturi, korisno ga je poznavati pa će za to poslužiti primjer, (SLIKA 1) koji je izmišljen, a dijagram toka pravog istraživanja je dat na slici 2 (Istraživanje Bonora na Bunjevcu (SOPDS "Velebit" (-534 m)).

Na lijevoj strani dijagrama je skica koljenaste jame duboke 300 m, koja na dubinama 100 i 200 metara ima police B i C. Na gornjoj stranici dijagrama su podjeljcima označeni dani istraživanja i sati. Raznim linijama su označene transportna, jurišna, vezna i dokumentacijska podekipa, što je vidljivo iz legende koja se nalazi na dnu dijagrama. Kako će sada iz dijagrama rekonstruirati tok akcije:

1. dana u 6 sati je s ulaza(A) počela spuštati jurišna ekipa i u 8 sati je stigla na polobcu(B). Ustanovljeno je da nema dovoljno materijala, a jama ide dalje, pa je pozvana transportna ekipa da donese opremu. Transport je krenuo u 9 sati, stigao do (B) u 12 sati zajedno s njima i ekipa za vezu, a nakon što je postavljena oprema za dalje napredovanje jurišna ekipa je u 13 sati krenula dalje, a transportna se u 14 sati počela vraćati van i izašla iz jame u 17 sati. Jurišna ekipa je u 14 sati došla do police (C), postavila opremu i podekipu za vezu te krenula dalje i u 16 sati stigla na dno (D). Javila je da je na dnu i u 17 sati u jamu krenula dokumentacijska ekipa koja je stigla na polobcu (B) u 19 sati. U 18 sati je s dna počela izlaziti jurišna ekipa i uz zadržavanja na policama izašla u 24 sata iz jame. Dokumentacijska ekipa je stigla na dno 2. dana istraživanja u 2 sata, tu se zadržala 1 sat i krenula prema van. Na polici (C) se susrela s

transportnom ekipom koja je po drugi puta ušla u jamu, kada je izašla jurišna ekipa i zajedno ~~je transportirala~~ materijal do police(B). S njima je izašla i ekipa za vezu s police(C). U podne drugog dana su dokumentacijska ekipa i obje ekipe za vezu (s polica B i C) ~~je~~ izašle ~~s~~ s dijelom opreme, a transportna ekipa s ostatom u 14 sati.

Osim opisa zbivanja, iz dijagrama je vidljivo i vrijeme boravka pojedinih ekipa ili ljudi u podzemlju, način organizacije ^{istraživa} transporta, veze i sl.

D 0 current

SPELEOLOŠKE EKSPEDICIJE.

Tada, kad speleološka organizacija kadrovski i materijalno toliko ojača da je više ne zadovoljava samo istraživanje objekata vlastitog teritorija, onda organizira speleološke ekspedicije u druga, speleološki zanimljiva područja drugih zemalja ili kontinenata.

Ono što razlikuje speleološke ekspedicije od vеšednevnih istraživanja je način organizacije transporta do objekata i formalnosti oko dobivanja dozvola za istraživanja objekata u drugim zemljama, koje to imaju regulirano zakonom ^{sljedeće} kao i mi naša zemlja.

Speleološke ekspedicije organiziraju šire organizacije (Savezi i sl.), jer je put do objekata, transport po terenu, višetjedni boravak i drugo skopčano s velikim materijalnim sredstvima troškovima.

Za ekspediciju matična organizacija osniva ekspedijski odbor i izabere vodju ekspedicije. Ekspedijski odbor radi slijedeće:

- Odabere članove ekspedicije prema kriterijima i pravilima Organizacije,

- Osigura materijalna sredstva prema planu i troškovniku ekspedicije, ^{gde je} nabavljaju

- Ishoduje dozvolu za istraživanje u zemljama cilju ekspedicije,

- Uređuje carinske formalnosti oko izvoza opreme,

- Uređuje zdravstvenu preventivu članova ekspedicije,

- Dogovori objavljanje rezultata ekspedicije (novine, radio, TV).

Vodja ekspedicije je član odbora, ali ne mora biti njegov predsjednik.

Osim standardnih zaduženja, kao i pri istraživanjima, ekspedicija ima još i osobu zaduženu za transport ("oficira za vezu") - čovjeka

koji održava kontakte s organima vlasti u zemlji gdje se boravi istražuje, i još zaduženja po potrebi (liječnik, radiovezist i sl.)

